
J e d e m e n a č a s

/ básně /

M i r o s l a v H o l m a n

- - -

Zůstat týž
jako strom
a jako on
mít mnoho podob
Týž a jiný

A i když uschnu
jako strom
chci jako on
být někdy aspoň
o jiněný

Jako květy
krásní léty
uschnem

Jako květy
ve víních čaje vzpomínek
se zapomenem
uprostřed věty

- - -

Skalpely rafik načatých dní krev
v hodinách ukapává

Tb známé tik-kap tik-kap
- marná sláva : vše co žije
je v rukách mocné

Chirurgie

Věčný student

Svět jsem já a všechno čím jsem světu
Všemu jsem dokořán a všechno pro mne je tu
A ještě jednou:

Svět jsem já a všechno čím jsem světu
Všemu jsem dokořán a všechno pro mne je tu

U příští zkoušky snad
už tohle nepopletu

Hladový holub do mne nahlíží

za oknem za nechtěním

zavěšeným v garnýži

Nemám ani zrno Zob Koušek citu

Lhostejnost čiší z mého bytu

Mrznu a mrazím

Nepodám ani prst Nevydám hlásek

Zlobí mne štědrost lásek

Holoubku marně civíš do mého nitra

Dnes nejsem doma

Přilet zítř

Než slunce zasune se do krvavé rány
měj skutků součet a sny přichystány

S nocí obejměš se jako se ženou
jíž jsi zůstal věren

Čím vyšší strom
tím větší tajnůstkář
K sousedu naklání se
a šeptá mu co stejně není
z jeho hlavy

Ó vy lesy české
vítr vás ohýbá
i staví

Slunce nám opět připíjí
růžovým vínem jitra
Luna se mění v hostii
včerejšek ve své zítřa

Já přijímám tě dni
jak byl bys poslední

Led - den

Do řeky břeh se rozrůstá
Přimrzla slova na ústa
Ruka se v ruce ukrývá
Sochami jsme si zaživa

Takový přišel mráz
že je i uvnitř
v nás

O závod ...

Jedeme načas
bez ohledu na počasí
Ve větru vlaje nám pleš
Kde jsou ty staré časy ?
Má dlouhé nohy lež
Jedeme načas
jen na čas

Jednou ta jízda skončí
Poslední kolo ohlásí zvon
Skončí ?

Co po nás zůstane
Vzpomínky odrané
Ve vnučích stopy po doby
a možná dotaz nad hroby
pokálené sochy
pár slov v archivu
o tom že jsme kdysi
byli naživu
Leč :
Nad žalem ze smrti
je hrůza z pomyšlení
že jsme mohli být
nezrozeni

Úzko st

Do tažený zip

Vyplašená vlaštovka v poklidné stáji

Zběsilé cigarety nad popelníkem

Chrámových stropů propadání

a přišlo to tak znenadání

Září

/I/

Do stráně a do zbraně
vstoupily keře šípkové
vášnivě hájící své právo odvěké
na krvavou oběť

A tak mi místo : Jdi k šípku
raději říkáš : Odjed

Září

/II/

Září je časem stigmatických úkazů
v září jsi levou v horku
a pravou šlapeš do mrazu
V září...

co všechno je možné

Září

číslo jednotné i množné

Září

/ III /

Léto letí

babí

a my jsme opět slabí

Už i Slunce

korunku ke korunce šetří

Je čas ukryvání do závětrí

neboť vítr sílí

Ještě chvíli a jsme tam

kde jsme loni byli

Svatební kytice trčí z popelnice
jež si zívla až mdlo je kolenjdoucím
Vše podstatné se děje v útrokách
i víckrát ne i nikdy více
jakož i navždycky a věčně svoji

" LOUKA "

V zeleni žluť a modř a běl
Šťavnatá chuť s níž rád bych pěl
o vrčihlavu stolistém
poupěnce jedro moží
motýlu roztanci na květu při souloži
Ztracenec odchylný v moři trav...

Jinak mi chutná
a jsem zdráv

Básníku básník vidí do karet
Popelník plný cigaret
a pohled na dno
do sklenky
Srdcové eso užmoulané
ve vlhké dlani nezaplane

Ni čím už ni čím nepřekvapíš
To si zapiš

Jaro je lačné
Jaro je zvědavec
kdy to začne
Jaro je já
stárnoucí infantilní
Jaro ! Lnu k tobě
Ke mně přílni

Rozkvetlý černý bez je bílý

Ticho večera se skrývá za pozadí hluků

Ve stínech znaveně se všechno k zemi chýlí

a tak se nediv že držím tvou ruku

V havranech noc na drobné
je rozměněna
O hlavu zkrácen usínám
k rámu kdy těla bezejmenná
patří nám

- - -

Po každé básni
dopij a zhasni
Ke každé básni
rozsviť a vstaň
Pokus se o zázrak
o svoji Káň

